

Samina laskeutui talon eteen. Mökki oli keskellä suurta kaupunkia. Samina astui sisälle taloon ja luki sukunimiä. Pian hän hämmästyi löydöstään. Joleon. Se oli Saminan sukunimi. Samina juoksi portaan ylimpään kerrokseen. Ovella hän koiputti oveen. Mustahiuksinen nainen tuli avaamaan. Tuo hämmästyi Saminasta. "Samina? Oletko se sinä?" nainen sanoi. "Sam tule katsomaan!" nainen huusi. Mustahiuksinen mieskin saapui. "Samina?" hän kysyi. "Äiti? Isä?" Samina kysyi varovasti. Nainen ja mies nyökkäsivät. "Äiti ja isä!!" Samina kiljaisi ja halasi vanhempiaan. "Minulla oli niin ikävä." hän sanoi ja muutama kyynel vierähti tuon poskelle. "Tule sisään kulta." isä sanoi ja tulki oven. Perhe istui sohvalle. Isä ja äiti toiselle ja Samina toiselle. "Nyt kerrotte totuuden!" Samina sanoi. "Mistä?" äiti kysyi. "Mikä on salaisuus? Miksi hylkäsitte minut?" Samina kysyi. Isä huokaisi. "Näytetään hänelle." äiti sanoi. Isä ja äiti sulkivat silmänsä ja levittivät siipensä. "Olemme erilaisia. Emme halunneet sinun tietävän. Ihmiset eivät saa nähdä meitä Skybreja." äiti sanoi. "Ja sinä et ole Skybre." isä lisäsi surullisena. "Olenpas!!" Samina sanoi levittäen omat siipensä. Äidin ja isän ilmeet kirkastuivat. He halusivat Saminaa. "Nyt sinä olet kotona." äiti sanoi. Ja niin Saminakin oli onnellinen. Oma perhe, siivet ja tärkeintä, koti. Tässä oli viimeinen osa siivet selässä.